

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Triremes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

ducendum testes in tali termino, sufficit illos in dicto termino produxisse, licet in termino examinati non fuerint, Gem. in c. presentium, §. verò, nota ab. 2. de prescr. lib. 6.

Decimò, qua ètate debeant esse testes, quando volunt deponere pro probando titulo in præscriptione quadragenaria, vel centenaria, sive de visu, sive de auditu, quinquaginta quatuor annorum, ait Gem. ex multis, in c. 1. ver. sed querit Lopus, de prescr. lib. 6.

TRANSLATIO.

Translatio Monasterij Monialium, cui imminet fandalum, est facienda ad aliud monasterium ejusdem ordinis, nec redditus Monasterij translati sunt applicandi Seminario, sed uniendo Monasterio, in quod translatum fuit, licet aliunde non possit provideri dicto Seminario sac. Cong. decl. 106. in meū, & ita censeri debet de monasterio virorum translato, ubi per Bul. Pij V. non possunt commorari duodecim regulares.

THESAURUS.

Si invenitur thesaurus in solo publico, sive privato, per constitutionem Regni, est fisci, sed per capitulum Regis Caroli II. quod incipit, Et quia non decet, est dimidium inventoris. hoc intellige, quando non invenitur data opera, sed casu, Affl. in const. dohana secreti, in l. notab. & Azo. in sum. lib. 10. Cod. rub. 15. vide Sylv. in ver. inventum,

n. 9. Secundò, si in loco suo est inventoris, quia hoc est de jure naturali Tertiò, si in loco alieno, & casu, dimidium inventoris, cum dominio soli, si scilicet, tunc distingue, vel eo sciente, & consentiente, vel eo invito. Quartò, si magis, tunc est fisci lata sententia. Nav. ca. 17. n. 172. & infra, & habebit negotium cum officio sanctorum Inquisitoris, cuius est judicare de magis, c. ac. cus. §. sanè, de heret. l. 6.

TITULUS COLORATUS.

Titulus coloratus quomodo dicatur, vide Sylv. 3 p. q. 11. n. 34. Gom. q. 27. 26. 42. & 48. Cov. cap. 5. de trien. poss. tex. in c. cum ministris, de concess. preb. Addit. ad dec. Rot. 11. de preben. in novis.

TRIREMES.

Primò, Triremium Capellanos an possit visitare, corrigere, & cognoscere Episcopus loci, ubi sunt?

Respondetur ex Nav. consi. 4. de for. comp. quod prius debet distingui, prout ibi. secundò, quod sic, prout de aliis viatoribus potest cognoscere.

Secundò, an prælati religionum, & sæcularium possint damnare suos regulares, vel sæculares ad triremes? Respondetur, quod sic. Steph. Aufrer. in repet. Clem. 1. de off. ord. regul. 3. fallent. 1. Nav. 2. nullum, 18. q. 2. ver. de reg. ad trirem. dam. n. 52. Clar. qu. septagesima, ver. frequens est etiam, & Nav. consi. 1. de here.

Tertiò, Ecclesiastici condemnati ad triremes, an possunt vapulare absque incur-

incursione excommunicationis, vide superius in ver: excomm. S. 19.

VALOR.

Primò, valor beneficii expressus in supplicatione, verificandis est de ductis omnibus perpetuis impositis super fructibus ejusdem beneficij, Cas sad. decis. 19. de prab. Fel: in c. ad aures, de col. 3. de rescrip. immo valorem parochialis non augent oblationes, anniversaria, & mortuaria, immo nec capellania, cui parochus debet inservire, Nav. confi. §. de verb. sign.

Secundò, quando teneatur probare valorem expressum in supplicatione, & Bullis provisus coram executorie Apostolico, an etiam parte non opponente, vide superius in ver. executor, §. 2.

Tertiò, circa valorem exprimendum, vide Jo. de Selua. tract. benef. 3. p. q. 12, à n. 4. & infra. Gom: in reg: de exprim. val: q. 1. & 8. Cov: lib: 3. c. 13. n: 1. var: Gom: loc: cit: q. 11. & de expectat. n. 104. Staph: in no: for: n. 44.

Quartò, quando expressionis error noceat, vide Sylv. loc. cit. n. 3. ver. iterum circa, nam dat regulam, & si dicetur personaliter in secunda, vel tertia persona, ut assiris, vel ut asserit, tunc nocet falsitas valoris; secus si impersonaliter, ut asseritur, vide ibi.

Quintò, debet exprimi, & probari de tempore provisionis, & non de antiquo tempore. Caputaq. decis. 330, par. 3.

Sextò, quando beneficium non ex-
pr. Episc. Pars II.

dit summam ducatorum viginti quatuorde Camera, quod facit circiter triginta, seu quadraginta de Regno Neapolitano, non est necessaria valoris expressio, nec si essent plura impetranda beneficia, quæ simul juncta faciant valorem quadraginta, tamen nullum illorum excedit decem, est necessaria expressio. Gom. loc. cit. Nav. confi. 10, de rescrip. vide Bul. 16, Leo V. Cap. Tolos. quest. 435.

Septimò, in omnibus beneficiis sufficit exprimere valorem viginti quatuor ducatorum, Reb. in regul. de uno. gl. 7. etiamsi sit valor centum, modò illum excedat, & in tertia parte signa. in clau. de augendo, num. 7, &c Gom. in q. tertia. de exprim. valo. benefic. quia quando exprimitur plusquam viginti quatuor solvitur annata: secus vero non: & si erraret aliquantulum in valoris expressione, non ideo subreptitia censori deberet impetratio, cum de jure communi non sit necessarius valor beneficii, nisi per regulam Cancellariæ. Anchar. confil. 295, n. 13, Clem. 1. de prab. Covar. lib. I, cap. 20, n. 7. vers. 2. var. resol.

VENATIO.

VEnatio prohibita est clericis, quatenus sacris Canonibus contradicit, tit. de cler. venat. Clem. I. §. port. de stat. mona. sed potest clericus uti venatione, vel causa necessitatis, recreationis, valetudinis, ut piscari, & venari, modò ne fiat, ut transeat in consuetudinem, vel cum scandalo, d. c. I. Nav.